

Vi er meget betænkelige ved at lægge stramninger ind på et felt, som slet ikke er afdækket, for vi er slet ikke så langt i forskningen, som man antyder, når man siger: Hvad nu, hvis det sker, og hvad nu, hvis det sker? Det ved vi jo slet ikke, og der er heller ikke nogen af vores forskere overhovedet, der har givet udtryk for det.

Vi er enige i dagsordenernes betragtninger om det internationale, vi er enige om åbenhed og information, og vi sætter de etiske grænser i det videnskabelige arbejde, som vi ønsker sikret på lang sigt. Så må vi drøfte anvendelsen, når vi er kommet så langt og har fået et langt bedre materiale, så vi kan vurdere det, og vi håber, at vi får en ny drøftelse af den sag til efteråret.

(Kort bemærkning).

Helen Beim (S):

Jeg lyttede godt efter, da fru Grethe Rostbøll kom ind på forskellene imellem de to dagsordener, og jeg kunne forstå, at for fru Grethe Rostbøll er det en væsentlig ting, at det er et spørgsmål om indskrænkning over for forskning. Men alene det, at der i begge dagsordener er en pind, som siger, at man under ingen omstændigheder vil acceptere kloning og forskning på mennesker og anvende kloning for mennesker, er jo i sig selv en indskrænkning.

Jeg ved, at vi sammen med Det Konservative Folkeparti har foretaget lovgivning inden for det bioteknologiske område med indskrænkning af de muligheder, der må tages i anvendelse. Jeg tænker her på, at hele lovgivningen inden for genteknologien hviler på forsigtighedsprincippet, og derfor er mit spørgsmål til fru Grethe Rostbøll: Det er vel stadig Det Konservative Folkepartis mening, at forsigtighedsprincippet skal være gældende, når man bevæger sig inden for det bioteknologiske område, eller er det ikke længere tilfældet?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Fru Grethe Rostbøll udtalte på Det Konservative Folkepartis vegne, at man ikke ønsker at se klonede besætninger. Det får mig til at spørge, om ikke fru Grethe Rostbøll kan se det perspektiv, at hvis vi udvikler klonede dyr, vil medicinalindustrien meget hurtigt banke på for at få etableret klonede dyrebesætninger, som man kan trække medicinen direkte ud af. Det mener jeg er en glidebane at komme ind på, hvis det virkelig lykkes.

Med hensyn til forskningen vil jeg stadig postulere det, jeg også har hørt forskerne sige på den pågældende høring, som jeg refererede til, nemlig at det ikke er en nødvendighed at få de dyr på banen. Man kan forske i dem i deres fostertilstand, og det vil sige, at vi ikke begrænser forskningen ved at opfordre til, at man ikke lukker disse dyr ud i produktionsleddet, hvad enten det så er medicinsk produktion eller kødproduktion.

(Kort bemærkning).

Grethe Rostbøll (KF):

Til fru Helen Beim: Det er nok meget praktisk, hvis vi taler utrolig specifikt i dag, og vi er enige i den lovgivning, vi selv har været med til at vedtage. Det ville jo være ejendommeligt andet.

Men når vi taler om forsigtighedsprincippet, mener jeg, at fru Helen Beim udtrykker en for stor forsigtighed i forhold til, hvad vi ved. Hvis vi tager forskningen i det tema, vi arbejder med i dag, er der embryostadiet og fosterstadiet og det udviklede, fuldbårne foster, og hvor grænsen skal sættes, må vi alle sammen være tvøvede over for, fordi vi ikke kender følgerne.

Jeg kan returnere og spørge fru Helen Beim: Hvornår forestiller man sig i Socialdemokratiet, at aborterne skal finde sted? Er det efter 4 uger, 6 uger, 8 uger? Det er jo vidt forskellige udviklingstrin, vi taler om, og her synes jeg, Socialdemokratiet er for upræcist. Det bliver for vilkårligt, og jeg mener i virkeligheden heller ikke, man kan overlade det til forskerne. Her er vores grænse mere mærkbar.

Til hr. Henrik Svane vil jeg sige: Nej, jeg kan ikke se klonede dyrebesætninger for mig, og den fremadskrivning med hensyn til medicinalindustrien kan jeg slet ikke få øje på.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til det sidste svar, jeg fik fra fru Grethe Rostbøll, vil jeg sige: Det kan jeg godt, og det kan forskerne på Novo Nordisk også. Det sagde de nemlig på den pågældende høring.

(Kort bemærkning).

Helen Beim (S):

Til fru Grethe Rostbøll: Spørgsmålet skal jo stilles til Dyreetisk Råd. Det er jo lige akkurat det, der står i den sidste del af dagsordenen, nemlig at vi vil finde ud af nogle metoder, som sikrer, at man i tide griber ind over for en udvikling, som kunne krænke samfundets etiske normer. Det er lige akkurat det, det handler om.